

Λευτέρης Χαραλαμπίδης

Μέχρι πριν από λίγες μέρες, η απάντηση στο ερώτημα ποιες είναι οι σχέσεις του Δ. Μελισσανίδη με το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, θα ήταν απλή. Άλλωστε, ο «Τίγρης» δεν δίστασε να προσφέρει με κάθε τρόπο και μέσο την υποστήριξή του προς τον απερχόμενο περιφερειάρχη Γ. Σγουρό, αλλά και το συνδυασμό του Λ. Γεωργαμλή στη Ν. Φιλαδέλφεια. Δεν δίστασε επίσης να παρουσιάσει τους υποψήφιους του ΣΥΡΙΖΑ ως «εχθρούς του γηπέδου της ΑΕΚ», με αποτέλεσμα το διαβόητο πανό -λίγων, ευτυχώς- οπαδών της ΑΕΚ με σεξιστικά συνθήματα εναντίον της Ρ. Δούρου, καθώς και την διοργάνωση περίπου αντισυγκέντρωσης οπαδών της ΑΕΚ τη μέρα της συγκέντρωσης της παράταξης του Α. Βασιλόπουλου πριν το δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών. Τι άλλαξε;

Το επίδικο του ρεπορτάζ που ακολουθεί σε καμία περίπτωση δεν είναι η ανέγερση ή μη του γηπέδου της ΑΕΚ. Για να σας προλάβουμε, θέση μας είναι όχι απλά ότι το γήπεδο πρέπει να γίνει, αλλά για λόγους ισονομίας και ηθικής τάξης, πρέπει να γίνει με τους ίδιους ακριβώς

όρους που ίσχυσαν κατά την ανέγερση του γηπέδου «Γ. Καραϊσκάκης» του Ολυμπιακού. Ούτε το θέμα μας είναι η επιχειρηματική πρακτική του Δημήτρη Μελισσανίδη να υπερκοστολογήσει το έργο, που θα κατασκευαστεί από εταιρεία δικών του συμφερόντων (και «οικογενειακής» ιδιοκτησίας) – ποιος άλλωστε μπορεί να υποστηρίξει ότι μια τέτοια πρακτική αποτελεί «είδηση» στην Ελλάδα του 2014; Την πεπατημένη αποτελεί για όλα τα μεγάλα πορτοφόλια της Ελλάδας, που ακροβατούν -με τις ευλογίες του κράτους- στο όριο μεταξύ του νόμιμου και του ανήθικου. Το ζητούμενο στο οποίο θα σταθούμε είναι πρωτίστως η στάση του ΣΥΡΙΖΑ, οι συναντήσεις στελεχών του με τον «Τίγρη» και η προεμούρα της Κουμουνδούρου να επιτευχθεί το δυνατόν συντομότερα η πλήρης ΠΑΣΟΚοποίηση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: Το τελευταίο σχέδιο νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή, πριν αυτή κλείσει λόγω εκλογών, ήταν αυτό που περιείχε το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας. Το πλαίσιο δηλαδή στο οποίο θα κινηθούν οι χρήσεις γης, οι όροι δόμησης και όλα τα πολεοδομικά και χωροταξικά θέματα της Αττικής – μεταξύ αυτών και το γήπεδο της ΑΕΚ (άρθρο 81 και εμμέσως το άρθρο 82). Η συζήτηση του Σχεδίου στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής θα ξεκινούσε την περασμένη Παρασκευή, όπως κι έγινε. Μετά την πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ στην Περιφέρεια Αττικής και στο Δήμο Ν. Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, θα περίμενε κανείς ότι η διαδικασία δεν θα ήταν «περίπατος» για τις απαιτήσεις του Μελισσανίδη. Άλλες όμως ήταν οι βουλές των επιτελείων...

Ο πρώτος που συναντήθηκε με τον Δ. Μελισσανίδη ήταν ο Αλέκος Φλαμπουράρης. Ο Φλαμπουράρης δεν είναι απλώς ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του Αλέξη Τσίπρα. Είναι σχεδόν ο μέντοράς του. Η δεύτερη συνάντηση έγινε παρουσία των επιφανών ΑΕΚτζήδων του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Στρατούλη και Γ. Πάντζα. Τι ακριβώς ειπώθηκε ανάμεσα στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και τον Δ. Μελισσανίδη δεν το γνωρίζουμε. Όμως, με κάποιο μαγικό τρόπο, ενώ η ίδια η υποψήφια περιφερειάρχης του ΣΥΡΙΖΑ Ρ. Δούρου είχε στηλιτεύσει την επιλογή του απερχόμενου περιφερειάρχη να διαθέσει 20 εκατ. ευρώ από το αποθεματικό της Περιφέρειας για την κατασκευή του γηπέδου, οι βουλευτές Γ. Πάντζας, Ε. Αυλωνίτου και Δ. Στρατούλης έβγαλαν σχεδόν πύρινους λόγους στη Βουλή υπέρ του γηπέδου της ΑΕΚ, προτάσσοντας ασφαλώς κάποιες -μάλλον αυτονόητες- επιφυλάξεις για τα αντισταθμιστικά οφέλη και τα συμφέροντα της ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Για να καταλάβετε σε τι κλίμα κινήθηκαν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη σχετική συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, έφτασε ο Πρόεδρος της Επιτροπής -και βουλευτής της ΝΔ- Γ. Βλάχος να σχολιάσει ότι θα ήθελε ανάλογη ομοψυχία και σε άλλες συζητήσεις. Εμ, δεν έχουν οι άλλες συζητήσεις κοινό παρανομαστή όπως αυτή...

Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ στην προκειμένη περίπτωση ας αποδεχτούμε ότι δεν διαπλέκονται. Κανείς όμως δεν θα κατηγορήσει οποιονδήποτε αναρωτηθεί αν έχουν στοιχειώδη ευφυΐα. Όσο για το σύμβουλο Φλαμπουράρη, ας μας εξηγήσει κάποιος τι δουλειά έχει να καθοδηγεί εκλεγμένους βουλευτές και να τους σέρνει σε συνεννοήσεις με διαπλεκόμενους επιχειρηματίες.

Αν και το ρεπορτάζ δεν είναι ποδοσφαιρικό -πολλώ δε μάλλον οπαδικό- είναι χρήσιμη μια αναδρομή στην υπόθεση της κατασκευής του γηπέδου του Ολυμπιακού. Αρχικά υπήρξε νομοθετική ρύθμιση για να μπορέσει το γήπεδο, που ανήκε στην Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων και είχε μεταβιβαστεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, να παραχωρηθεί από τον Ερασιτέχνη στη Θρύλος ΑΕ. Ακόμη κι αν κάποιος θεωρεί πως κακώς έγινε κάτι τέτοιο στην περίπτωση του Ολυμπιακού, είναι τουλάχιστον λογικό να γίνει το ανάλογο και στην περίπτωση της ΑΕΚ. Το ελληνικό δημόσιο επωμίστηκε για το φαληρικό γήπεδο εκείνες τις δαπάνες που αφορούσαν εργασίες απαραίτητες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η άλλη μεγάλη παραχώρηση ήταν ότι η ΠΑΕ Ολυμπιακός, μέχρι το 2019, δεν θα αποδίδει το 15% των εισπράξεων από τα εισιτήρια στον Ερασιτέχνη (θα αρχίσει να πληρώνει μετά το 2019). Είναι αυτονόητο ότι μπορεί να υπάρξει αντίστοιχη χαριστική περίοδος και στην περίπτωση της ΑΕΚ -καμία αντίρρηση. Για τα εισιτήρια όμως. Όχι για το 10% των μετοχών της νέας ΠΑΕ που θα ιδρυθεί και ανήκει δικαιωματικά στον ερασιτέχνη. Επίσης ο Σ. Κόκκαλης κατάφερε να εξασφαλίσει και το κόστος κατεδάφισης του γηπέδου, αλλά αυτό συνέβη γιατί εκμεταλλεύτηκε τότε το γεγονός ότι το ελληνικό δημόσιο ανέλαβε το κόστος της κατεδάφισης του γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια και ο τότε πρόεδρος του Ολυμπιακού απαίτησε να υπάρξει ανάλογη μεταχείριση...

Το μεγαλύτερο ζήτημα, όμως, έγκειται στον τρόπο χρηματοδότησης της κατασκευής του γηπέδου, που είναι βέβαια ενδεικτικός για το πώς το μεγάλο κεφάλαιο «επενδύει» χωρίς να ξοδεύει φράγκο: Ο Δ. Μελισσανίδης κοστολογεί την κατασκευή του γηπέδου στα 80 εκατ. ευρώ με το ΦΠΑ. Σύμφωνα με πληροφορίες, όμως, το πραγματικό ποσό θα κυμανθεί στα 55 εκατ. ευρώ. Έχουμε και λέμε: 20 εκατ. ευρώ από την Περιφέρεια Αττικής και περίπου 15 εκατ. ευρώ από Νοτιά, Χατζηιωάννου και λοιπά μεγάλα πορτοφόλια που θα θέλουν να βάλουν ένα λιθαράκι στην ανέγερση, φτάνουμε τα 35 εκατ. ευρώ. Και 20 εκατ. ευρώ δανεισμός από την Τράπεζα Πειραιώς; Και εις Σάλλας με υγεία.

Θα βάλει λεφτά στην τσέπη ο Μελισσανίδης από την υπερκοστολόγηση; Άγνωστο. Το σίγουρο είναι ότι θα μπορεί να παρουσιάζεται ως ευεργέτης, χωρίς να έχει ξοδέψει ούτε ένα ευρώ. Χρήματα θα κερδίσει από την κατασκευή του έργου, αφού -σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις- τόσο η κατασκευαστική εταιρεία (στην οποία έχουν μερίδιο ο γιος του, αλλά και ο

στενός του συνεργάτης Στ. Αγιοστρατίτης), όσο και η δεύτερη εταιρεία που θα είναι επί των οικονομικών (αυτή που θα πάρει τα χρήματα από τις τράπεζες και την Περιφέρεια και θα αναθέσει το έργο στην κατασκευαστική), είναι δικών του συμφερόντων, παρότι ο ίδιος δεν εμφανίζεται πουθενά.

Και, πάντως, είναι η αλήθεια ότι η δυναμική επιστροφή του Μελισσανίδη στα του ποδοσφαίρου, τού έχει πάει καλά: ΟΠΑΠ, γήπεδο ΑΕΚ, ακόμη και η ομάδα έχει θετικό ισολογισμό, αφού με κόστος περίπου 2 εκατ. ευρώ στη σεζόν, υπάρχουν έσοδα που ξεπερνούν τα 7 εκατ. ευρώ.

Μετά από αυτή την παρέκβαση, ας επανέλθουμε στα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Ξεκινώντας από το ερώτημα: Με ποια λογική τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ συναντούν, συσκέπτονται και συνομολογούν συμφωνίες με τον Δ. Μελισσανίδη; Μήπως είναι ιδιοκτήτης της ΑΕΚ; Όχι βέβαια. Μήπως φαίνεται πουθενά στις δύο εταιρείες που θα εμπλακούν με την κατασκευή του γηπέδου; Όπως είδαμε παραπάνω, το όνομά του δεν φαίνεται πουθενά. Μήπως θα βάλει λεφτά για το γήπεδο; Ούτε.

Τι ήταν λοιπόν αυτό που ώθησε τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να συναντηθούν με έναν μεγαλοφειλέτη του δημοσίου, πρόσφατα καταδικασμένο σε πενταετή φυλάκιση για φορολογικές παραβάσεις σχετικές με λαθρεμπόριο; Ξέχασαν οι Συριζαίοι της δηλώσεις Μελισσανίδη τον Ιούνιο του 2012, όπου έλεγε «αν βγει ο Τσίπρας, παίρνω τις επιχειρήσεις μου και φεύγω»; Έχουν απώλεια μνήμης στην Κουμουνδούρου και δεν θυμούνται ότι ο Μελισσανίδης είναι συνομιλητής του Μαξίμου και ο άνθρωπος-κλειδί στον οποίο πουλήθηκε ο ΟΠΑΠ;

Ας μην γελιόμαστε. Την περασμένη Τετάρτη τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πήγαν σε προγραμματισμένο ραντεβού κατ' εντολή του Αλέξη Τσίπρα. Η συμφωνία ήταν ήδη έτοιμη. Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κλήθηκαν απλώς να συναινέσουν και να την υπερασπιστούν στη Βουλή. Οι τρεις προϋποθέσεις (πάρκινγκ, ύψος γηπέδου, Άλσος) που είχαν τεθεί από τον υποψήφιο του ΣΥΡΙΖΑ, που εκλέχτηκε Δήμαρχος Ν. Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνas την περασμένη Κυριακή, αμβλύθηκαν απότομα τρεις μέρες μόλις μετά την εκλογή του. Η «σύγκρουση με τα συμφέροντα» μετατράπηκε σε συμφωνία με τον Μελισσανίδη.

Αναρωτήθηκε κανείς γιατί ο Μελισσανίδης ζητάει σύμπνοια όλων των πολιτικών δυνάμεων για το γήπεδο της ΑΕΚ; Τι είναι αυτό που τον ανησυχεί; Η απάντηση εύκολη και απλή: Φοβάται την προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αν οι όποιες αντίθετες δυνάμεις με την κατασκευή του γηπέδου που έχουν αναπτυχθεί στη Νέα Φιλαδέλφεια προσφύγουν, τότε

θα καθυστερήσει η υλοποίηση του έργου. Και όποιος δεν το καταλαβαίνει τι σημαίνει αυτό, ας ανατρέξει στην ιστορία του γηπέδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό, όπου η κόντρα με τους κατοίκους της περιοχής οδήγησε στη ματαίωση της κατασκευής. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε υποστηρίξει την αντίδραση των κατοίκων στον Βοτανικό. Στη Φιλαδέλφεια άλλαξε ρότα. Ρεαλισμός για να φτάσουν στην εξουσία; Τώρα, αν η κ. Δούρου ενστερνιστεί τη σύμπνοια των απόψεων ΣΥΡΙΖΑ και κυβέρνησης και δώσει τα 20 εκατ. ευρώ στο Μελισσανίδη από το ταμείο της Περιφέρειας για την ανέγερση του γηπέδου, ας μην βγουν τα συντροφάκια της να την καρφώνουν. Έχει πέσει γραμμή.

Αν θέλετε να δείτε ποιοι έχασαν, ποιοι κέρδισαν, ποιοι περίμεναν περισσότερα από τις εκλογικές αναμετρήσεις, μην περιμένετε τα πάνελ. Κοιτάξτε πώς αντιδρούν τα κόμματα, όταν οι κάμερες κλείνουν. Ο Κουβέλης παραιτήθηκε, η ΝΔ ετοιμάζει ανασχηματισμό και ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ταρακουνηθεί, παρά την πρωτιά. Η αίσθηση που υπάρχει στο εσωτερικό του κόμματος είναι πως η αξιωματική αντιπολίτευση δεν πείθει τους ψηφοφόρους ότι είναι η επόμενη κυβέρνηση της χώρας. Τα αποτελέσματα αυτής της πεποίθησης στην πολιτική που χαράσσεται μετά τις ευρωεκλογές αρχίζουν να γίνονται εμφανή. Συναινέσεις, υποχωρήσεις, συμμαχίες, το μάτι να κλείνει στον ΣΕΒ, στον Μελισσανίδη ή σε όποιον κρίνεται ότι μπορεί να «βοηθήσει» με οποιοδήποτε τρόπο. Η ματιά δεν είναι πια στραμμένη προς το λαό που υποφέρει, για τη σωτηρία του οποίου ζητά την ψήφο ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα μάτια λοξοκοιτούν προς εκείνους που όχι μόνο δεν υπέφεραν, αλλά κέρδισαν πολύ περισσότερα στα χρόνια της κρίσης.

Μόνο που αυτό δεν είναι Αριστερά. Είναι ΠΑΣΟΚ. Κι αν οι ψηφοφόροι ήθελαν ΠΑΣΟΚ θα ψήφιζαν το original.

Στο UNFOLLOW 30 (τεύχος Ιουνίου), που κυκλοφορεί αύριο στα περίπτερα, θα διαβάσετε περισσότερα για την πορεία που φαίνεται να παίρνει ένα μέρος, τουλάχιστον, του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, στο ρεπορτάζ «Το ανησυχητικό ρήγμα του ΣΥΡΙΖΑ» της Μαρινίκης Αλεβιζοπούλου και του Αυγουστίνου Ζενάκου.

ΥΓ: Τα παραπάνω, περί ισονομίας και ηθικής τάξης, ισχύουν μέχρι κεραίας και για τον ΠΑΟΚ, έστω κι αν ο Ι. Σαββίδης -που επίσης ζητεί από την πολιτεία να του γκρεμίσει το γήπεδο της Τούμπας για να φτιάξει καινούργιο γήπεδο για την ομάδα- δεν απαιτεί από την Περιφέρεια Μακεδονίας χρήματα για την ανάπλαση των εξωτερικών χώρων...

Πηγή: unfollow.com.gr